

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5776

гр. София, 21.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 21.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

като разгледа дело номер **3236** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с 65 от ЗОС.

Образувано е по жалба на Е. –В. В. М. от [населено място], [улица] срещу Заповед № РД -24-00-47/16.02.2006 г., издадена от кмет на район „Красно село“, с която на основание чл. 65, ал. 2 от ЗОС и чл. 34 от Наредбата на Столична община за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища, е наредил да се из земе общински имот от титулярите на настанителната заповед – В. Б. М., П. В. М. и Е. –В. В. М., находящ се в територията на Столична община, с административен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес].

С разпореждане на съда от 04.04.2024 г. жалбата е оставена без движение, като са дадени указания за отстраняване на нередовностите ѝ по чл.150, ал.1, т. 6 АПК –в какво се състои незаконосъобразността на акта, както и да представи доказателства във връзка с направеното искане за освобождаване от държавна такса.

С молба от 15.04.2024 г. оспорващата М. представя декларация за материално и гражданско състояние, Експертно решение на ТЕЛК № 91277/27.06.2023 г. и Разпореждане № [ЕГН]/15.08.2023 на ТП на НОИ за отпускане на пенсия за инвалидност. Твърди, че процесната заповед била нищожна, тъй като мотивите ѝ не съответствали на действителната фактическа обстановка.

Ответникът, при изпращане в съда на административната преписка не е депозирал становище по основателността на жалбата.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № РД -24-00-47/16.02.2006 г., чиято нищожност се иска, издадена от кмет на район „Красно село“ на основание чл. 65, ал. 2 от ЗОС и чл. 34 от Наредбата на Столична община за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища, е наредено да се из земе общински имот от титулярите на настанителната заповед – В. Б. М., П. В. М. и Е. –В. В. М., находящ се в територията на Столична

община, с административен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес].
Заповедта е била връчена на 16.02.2006 г. в хипотезата на отказ, което обстоятелство е било потвърдено с подписите на двама свидетели.

Настоящият съдебен състав приема, че подадена жалба е процесуално недопустима на основание чл.159, т.4 АПК, поради липса на правен интерес от оспорване.

При оспорване на административни актове с искане за обявяване на нищожност правният интерес за оспорвания следва да се преценява към момента на подаване на жалбата- Тълкувателно решение № 3 от 16.04.2013 г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС.

Правният интерес трябва да е личен – никой не може от свое име да търси съдебна защита на чужди права. Трябва да е и пряк, и непосредствен. Пряко засягане е налице, когато със самия акт могат да бъдат засегнати или са засегнати права и законни интереси, регламентирани от материалното право, т.е. се изменят, отменят или ограничават права, или административният акт създава права на трето лице, с което уврежда оспорвания или за които той поражда задължения. Следва да се отбележи, че правният интерес от обявяването на нищожността се състои в промяна в правното положение на заинтересуваните, което настъпва в резултат от обявяването на нищожността – отново Тълкувателно решение № 3 от 16.04.2013 г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС.

В случая оспорваната Заповед № РД -24-00-47/16.02.2006 г., не поражда неблагоприятни правни последици за жалбоподателката, тъй като видно от приложената към материалите на делото Заповед № ЖН-04-02/13.09.2009 г. на кмета на район „В.“, СО /л.17-18/ Е. – В. В. М. и членовете на нейното семейство са настанени в ново общинско жилище. Обявяването на нищожност на Заповед срещу Заповед № РД -24-00-47/16.02.2006 г. на кмета на район „Красно село“ СО по никакъв начин не би породила промяна в правното положение на жалбоподателката.

Направеното искане от жалбоподателката за освобождаване от заплащане на държавна такса, съдът намира за основателно, поради което следва да бъде уважено. Видно от представените доказателства М. е лице с увреждания, установени с решение на ТЕЛК, поради което не дължи заплащане на държавна такса в производството на основание чл. 5, б. „о“ от Закона за държавните такси.

Така мотивиран и на основание чл. 159, т. 4 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 29-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСВОБОЖДАВА Е.–В. В. М. от [населено място] от заплащане на държавна такса по адм.дело № 3236/2024г. по описа на Административен съд София-град.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Е. –В. В. М. от [населено място], [улица] срещу Заповед № РД -24-00-47/16.02.2006 г., издадена от кмет на район „Красно село“, с която на основание чл. 65, ал. 2 от ЗОС и чл. 34 от Наредбата на Столична община за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища, е наредил да се из земе общински имот от титулярите на настанителната заповед – В. Б. М., П. В. М. и Е. –В. В. М., находящ се в територията на Столична община, с административен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес].

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 3236/2024 г. по описа на

Административен съд – София-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: